

Η ΠΕΡΙΠΕΓΕΙΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥ'Α

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ ΔΙΑΜΑΝΤΙ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

ΕΤΑ ταύτα, ο Χόλμς έφριξε μ' έγκαρδιότητα τὸ άβρό χέρι τῆς Διάνας, ἡ ὁποία πῶρ φθόρε μὲ χαμηλή φωνή :

—Θά ρθῶ !

—'Απέσπας κατόπιν, ὁ Σέρλοκ Χόλμς πρὸ ὁ λόρδος Καϊνιμπούρ βήγανον μαζί ἔξω ἀπ' τὸ δωμάτιο τῆς λαίδης Διάνας. Προχωρῶντας σιγά, εἶχαν φτάσει σ' ἕνα διάδρομο ἐπιπλωμένο μὲ θαλασσία πομπύλιστα. Ὁ Σέρλοκ Χόλμς βέλησε τότε νὰ τραβίξῃ τρῶς τῆ σκάλα πρὸ ὁδηγοῦσε

στην ἐξοχία, ἀλλ' ἔξωθεν ὁ λόρδος, ἀνιόνοντας μὲ πόρτα, εἶπε μὲ χαμηλή φωνή πρὸν ἄστινομοζο :

—Σὰς παρακαλῶ, κύριε Χόλμς, ἐπιτά μέρσα. Εἶνε τὸ γραφεῖο μου. Δέν θὰ σὰς ἀπαρλοήσω, παρά μὲ σιγητή.

Ὁ Σέρλοκ Χόλμς σκεφθῆκε ἀπέσπας : «Θά καταγραφῆσῃ τῆ γυναῖκα του... Πρόσσοχὴ ! Πρόσσοχὴ νὰ καταγραφῆσῃ τὸ χτύπημα. Καί μπερὶ τὸ γραφεῖο τοῦ λόρδου.

—Εἶμαι σιγὴ διάθεσὸς σὰς, μιλῶρδε, εἶπε ὅταν ὁ λόρδος ξαναζήτησε τὴν πόρτα. "Αν εἶσθε σὲ θέσι νὰ μὲ δώσετε ἔστω καὶ λίγες ἀκόμα πληροφορίες γὰ τὴν ἐξαφάνισι τοῦ πομπύλου κοσμητήριου, θὰ μὲ διοικολύνετε πολὺ.

Λέγοντας αὐτὰ, ὁ Χόλμς παρατηροῦσε τὸ γραφεῖο τοῦ λόρδου. Μὰ ὅταν γύρσε πρὸ εἶδε τὸ λόρδο κατὰ πρόσωπον, τὸν ἔπισσε φρίκη ! "Ὡ ! πόσο εἶχαν ἀλλοιωθεῖ τὰ χαρακτηριστικά του ! Ὁ νεαρὸς λόρδος εἶχε γίνε ἀπόημα φηρότατος, τὸ πρόσωπον τὸν εἶχε ξαφῶσει καὶ τὰ μάτια τὸν ἔλασταν παραέξω. Τὸ συνοφρῶνόμενο πρόσωπον τὸν εἶχε πῶρ μὲ ἔγγραφει τρομαχθῆ.

—Κύριε Χόλμς, εἶπε μὲ πανικὴ φωνή. Μὰ ἵστωκα τρομαχθῆ μὲ βασιανάξαι... Πρῶτε νὰ σὰς τὴν ἐμπιστεθεῖ... Πρῶτε νὰ τὴν ἔξερετε...
—Μιλῶρτε !... μιλῶρδε.

—Σὲ σὰς, κύριε Χόλμς, ἐμπιστεύωμαι τὴν πηγή μου... "Ὡ, Θεὲ μου !... Πόσο ντροπία !... Κι' ὁμοῦ ἀισθάνεμαι τὴν ἀνάγκη νὰ σὰς τὰ πῶ ὅλα !... Ναι, ὅλα πρῶτε νὰ σὰς τὰ εἰπῶ...

—"Αν μὲ ἐμπιστεθεῖτε τὴν πηγή σας, μιλῶρδε, εἶπε ὁ Χόλμς, πρῶτε νὰ εἰσπεθε βέβαιος, ὅτι θὰ προτιμήσω νὰ θυσιάσω τὴ ζωὴ μου, παρά ν' ἀγῆσω νὰ μὲ ξερῶντῃ τὸ πομπύλο μυστικόν, πρὸ θὰ μὲ ἐμπιστεθεῖτε.

—Λοιπόν, ἀκούστε : ἔχω λόγους νὰ πιστεῖω, ἢ μάλλον νὰ ὑποθέτω, ὅτι τὸ γαλάζιο διαμάντι δέν τὸ κλέψανε !...

— Πῶς !... Δέν τὼκλεψαν !... φώναξε ἰάχα ἐκπληρωτὸς ὁ Χόλμς. Ἀλλὰ τότε... πῶς χάρθηκε ἀπ' τὸ σθηρόδεσμο τῆς λαίδης Διάνας ; Μήπως τὸ ἔχασε ἡ λαῖδη καὶ δέν ἔχει τὸ θάρος νὰ σὰς τὸ εἰπῇ ;...

—"Α !... ἂν ἦταν μονάχα αὐτὸ !... φώναξε ὁ λόρδος, θὰ θυσιάξα καὶ τὴν μισή μου περιουσία... Ναι, ὅλη μου τὴν περιουσία θὰ θυσιάξα εὐχαρίστος ἂν ἦταν αὐτὸ μόνο... Ἀλλὰ, κ. Χόλμς, πῶς μορεῖ νὰ εἰπῇ ὅτι γνώρισε κατὰβῆθα τὴν γυναῖκα καρδιά ;... Ποιὸς ἀπὸ μᾶς τοῦς ἄντρες εἶνε ποτὲ βέβαιος γὰ τὴν εὐλιχία τῆς ἀγάτης, πρὸ τοῦ δείχνει ἡ γυναῖκα του ; Ποιὸς εἶνε αἰγίως ὅτι τὸν ἀγάταει πραγματικῶς ἡ γυναῖκα του ; Ποιὸς ;

—Θά μὲ ἐπιτρέψετε νὰ σὰς πῶ ὅτι εἶσθε ἠρότιμος, μιλῶρδε...

— Λοιπόν, ἀπρὸ τὸ εἶπατε, νὰ !... ἔχω λόγους νὰ εἶμαι... νὰ ὑποκρίξωμαι, φηθῶρτε ὁ λόρδος. Δέν εἶνε δηλαδὴ δυνατόν νὰ παραδεχτοίμε ὅτι ἡ λαῖδη παρεδῶσε τὸ γαλάζιο διαμάντι στὸ φίλο τῆς γὰ νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ οικονομικῶς ;

— Φθάνει πειά, μιλῶρδε ! φώναξε ὁ Χόλμς, μὲ σοβαρὸ τόνο. ἠρώνοτας τὸ χέρι του. Μία τέτοια ἱσχυρία εἶνε ἴσως ἄδικος γὰ τὴν σιγήν σας. Ἀλλ' ἄς εἶνε... αὐτὸ δέν μᾶς ἐμποδίζει καθόλον νὰ ἐρευνήσωμε καὶ νὰ βεβαιωθεῖμε ἂν αὐτὸ πρὸ λέτε εἶνε σωστὸ.

— Ἀλλὰ μὲ ποῖον τρόπο θὰ γίνῃ αὐτὸ, κ. Χόλμς ; ρώτησε ὁ λόρδος μὲ φωνὴ πρὸ ἔσπεκε ἀπὸ συγκίνηση.

— Ἀπόλυτατα : "Αν ἐκεῖνος, πρὸ πῆρε τὸ γαλάζιο διαμάντι, δέν εἶνε μέλος καμμιάς συμμορίας ἔξ ἑπαγγέλιματος κλεπτῶν τοῦ Λονδίνου, τότε τὸ κόσμημα εἶμαι βέβαιος, ὅτι δέν βρισκεται πειά μέσα στὸ Λονδίνο. Εἶμαι μάλιστα σύνοχος ὅτι θὰ τὸ ἔχη ὁ ξακουστὸς Τζαῖμς Ρομπτὲν, πρὸ εἶνε ὁ μόνος ἄνθρωπος πρὸ ἀναλαμβάνει νὰ πωλήσῃ τὸ ἔξαιρετικῶς κομητικῶν ἀ αξία. Ὁ Ρομπτὲν αὐτὸς κατοικεῖ στὸ Λίβερπουλ, ὁδὸς Μόνρετ, ἀριθμὸς 211, Δυστηνῶς, εἶνε ἀδύνατον νὰ πῶο σίμαρα στὸ Λίβερπουλ. Μὲ περιμένει ἀπῶρ, ὅπως συμφωνήσαμε, ὁ διευθυντῆς τῆς ἀστινομίας Φόρστερ, γὰ ν' ἐπο-

φασίωμε τί πρέπει νὰ κάνουμε πάνω σ' ἕνα σπουδαῖο ἀστινομικὸ ζήτημα. Κι' ἐπειδὴ εἶνε ἀνάγκη, ἂν θέλωμε νὰ πετύχωμε, νὰ ἐνοφρῶμε γρήγορα, ἔχω μὰ λέει νὰ σὰς προτεῖνω, τὴν μοναχὴ λέει πρὸ θῆρα σ' αὐτὴ τὴν περιπέτεια : Νὰ πάτε σὰς ἀπῶρ στὸ Λίβερπουλ...

— Καλά... Ἀλλ' ἂν ἀναχωρήσω ἔπει ξαφνικά, θὰ τὸ μάθῃ ἡ λαῖδη καὶ θὰ εἰδοποιήσῃ τὸν φίλο τῆς.

— Σωστά... ἂν τὸ μάθῃ ὁμοῦ ! Γιατὶ μπερθεῖτε νὰ πάτε στὸ Λίβερπουλ, ὅχι μόνον χωρίς νὰ τὸ μάθῃ ἡ λαῖδη, ἀλλὰ καὶ χωρίς καὶ νὰ ὑποκρίσῃ, ἀπάντησε ὁ Χόλμς. Ἀπῶρ σὰς 5 φέρει τὸ ἔξωρὸς, γὰ τὸ Λίβερπουλ. Θά φθῶρτε ἐκεῖ σὰς 9. Ἀπέσπας πηγανίτε στὸ Ρομπτὲν, πρὸ κατένα βράδιον δέν θὰ σὰς πῶο τὸ σπίτι του, καὶ τὸν προσφῶρτε ἕνα σημαντικὸ πρῶτον χρημῆματὸν γὰ νὰ σὰς δῶσῃ πῶο τὸ γαλάζιο διαμάντι, ἂν τὸ ἔχων παραδώσει σ' αὐτὸν. Ἀν ἔχη ἔτσι τὸ πρῶγμα, ὁ Ρομπτὲν δέν θὰ σὰς φέρῃ δυσκολία. Κι' ἔτσι σιγὴ μὰ τὰ μεσάνυχτα θὰ πάρετε τὸ τραῖνο ἀπ' τὸ Λίβερπουλ καὶ σὰς 5 τὸ πρῶθ ὄραμα ξαπλωμένους στὸ γραβῆθι σας. Βλέπετε ὅτι τὸ πρῶγμα εἶνε ἀπλοῦστατο !... Ὅσο γὰ νὰ μὴν ὑποκρίσῃ ἵποτε κανεῖς στὸ σπίτι σας, δέν ἔχετε πρῶα νὰ παρακασθεῖτε ὅτι ἀπῶρ θ' ἀρῆσετε σιγὴ λέξη... Λοιπόν ;

—Θά πάω στὸ Λίβερπουλ, ἀπάντησε μὲ ἀπόφασι ὁ λόρδος, καὶ δένοντας ἕνα ἀπελπιστικὸ τόνο σιγὴ φωνὴ τὸν πρόσθεσε : Κι' ἂν βρῶ στὸν Ρομπτὲν τὸ γαλάζιο διαμάντι... τότε ἀλλοίωμοι σὴ γυναῖκα μου ! Θά τὴν σκοτώσω !...

—Μιλῶρδε... μὴν κἀνετε ἔτσι !... Σκεφθῆκε ὅτι ὁ Σάξπηρ χαρακτηριστικῶς τὴν ἠρότιμία : « α ν ξ ν α τ ε ρ ο α σ μ ε π ρ ὶ σ ι ν α μ ἄ τ ι α ... Λοιπόν, μιλῶρδε, κἀνετε ἔστω πρὸ εἶπατε καὶ ἀπῶρ ἄλλο θὰ νὰ σὰς ξαναῖδῶ.

—Κῶρτε, κ. Χόλμς, ἀπάντησε ὁ λόρδος. Καί μὲ φωνὴ ἀλλοιωμένη, συμπῆρατας τὸ χέρι τοῦ ἀστινομικοῦ, πρόσθεσε : Μὲ φανίεται πῶς ὁμοῦ ὁ κῶρτες μὲ ἔχθροίτετα, καὶ ὅτι σὰς εἶσθε ὁ μόνος φίλος μου.
—Τὰ λόγια σας μὲ συγκινεῖν, μιλῶρδε. Καὶ ἐν καλῶς φίλος σὰς παρακαλῶ νὰ προσπαθήσετε νὰ γίνετε φηρότατος καὶ γαλάζιος, γιατί τότε μόνον θὰ κατορθώσετε νὰ κἀνετε εἰς ὅλες τῆς δυσκολίας πρὸ σας ἔχων παρακασθεῖ.

Ὅταν, ἔπειτ' ἀπὸ λίγο ὁ Χόλμς βρῆθηκε πρὸν δρομῶ, πῆρε βραβὰ τὴν ἀναπνοὴ του καὶ φηθῶσε :

— «Ἐπι λοιπόν... Θά τὴν σκοτῶν ἂν εἰσπεθε πάνω τῆς τὸ πρῶμα τὸ Φρεδ. Ἀρσ... Τῆς ἔσπασα τὴ ζωὴ... Μὰ ἴσως καὶ τὴ δεξὴ του »

